

متن پرسش

استاد گرامی میشه بگین اینکه همش میگن طلبه باید وقتش به بطالت نگذره یعنی چی؟ آیا اگه بنده الان وقتم رو صرف آشنایی با شبهاش روز و پاسخ به اونها کنم بطالته؟ بنده طلبه سفیران هدایت هستم و به نیت تبلیغ اومدم حوزه البته نه تبلیغی که فقط منبر و نماز باشه بلکه تبلیغ به معنای اینکه بتونم با جوون ها کار کنم و سازمان و تشکیلاتی برای اهداف انقلاب ایجاد کنم. بنده از وقتی که با مطالب شما و استاد پناهیان و... آشنا شدم دیگه حتی سخنرانی های خیلی از مراجع و اساتید اخلاق به دلم نمیچسبن، این از غرور بنده هست؟ یا اینکه واقعا حرف های اون ها متناسب با انقلاب اسلامی نیست؟ بنده نمیتونم طاقت بیارم سخنرانی رو بشنوم که دائم حدیث میگه ولی یک تحلیل صحیح نمیده بر خلاف استاد پناهیان که احادیثو هضم میکنن و طبق اهداف انقلاب سخنرانی میکنن. خواهش می کنم جوابهامو بی پاسخ نزارین، اگه میشه طبق فضای حوزه ی امروز جزوه ای آماده کنین و ارائه بدین. شما آیا این نوع مدیریت حوزه رو میپسندین؟ به نظرتون این درسته که طلبه ی نمره ۲۰ بی اخلاق و بی بصیرت تحویل گرفته بشه ولی طلبه ی بصیر و با اخلاق دارای سطح متوسط علمی رو تحویل نگیرن؟ مگه آقا از ما نخواستن بصیرت و اخلاق و علم؟ پس چرا حوزه فقط به بعد علمی توجه میکنه؟ قبول دارین الان حوزه فقط به طلابی که عربی بلدن و اصول فقهشون خوبه بها میدن؟ حتی اگه بلد نباشن به شبهاش روز پاسخ مناسب بدن؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین که بحمدالله دغدغهی ارائه‌ی دین را به جوانان با رویکرد نظر به انقلاب دارید، ان شاءالله سرباز جبهه‌ی حضرت مهدی «صلوات‌الله‌علیه» هستید. ولی عنایت داشته باشید امثال حاج آقای پناهیان عزیز هم از همین اساتیدی که به قول شما فقط حدیث می‌گویند استفاده کردند و لذا از آنها غافل نباشید. باید انقلابی بود و درس هم خواند و اخلاق را هم تا حد مکارم الاخلاق بالا برد و عجله هم نکرد، خیلی هم سخت نگیرید، محذورات مسئولان و مدیران حوزه را نیز در نظر بگیرید. همه؛ دغدغهی اسلام دارند. موفق باشید